

साक्षिणो देयद्रव्यमदर्शयित्वेव अधमस्येन भया
एतावती दृष्टिरियन्मूलमित्येवमङ्गीकारेण देयमृणं
परिवर्त्तयेत् सट्टिकत्वेनाधिकतया अन्यथाभावाभावादेव
तदेव पक्षे साक्षिमल्लेख्यम् एतच्च यावती दृष्टिः तदा
दातुं शक्नोति तावती दत्त्वा लेख्यं कार्यं तथा-
कृते सति द्विगुणातिक्रमेण दृष्टिर्भवतीत्यर्थः तथाकृते च
दृष्टेरपि दृष्टिः तस्य सट्टिकस्य मूलस्थानीयत्वात्
यथाह दृष्टः “पूर्वार्थधौ शान्तलाभमृणमुदुपाहये-
दनी । कारुण्येह ऋणी लेख्यं चकटद्विव्यवस्थया । द्विगुण-
स्योपरि यथा चकटदृष्टिः प्रगच्छते । भोगलाभस्तथा तत्र
मूलं श्वात् सोदयमृणम्” ऋणग्रहणोपायाश्च मितः ।
चक्राः उपायगन्दे च १२५५४८ विस्तरेण दर्शिताः । अत्र-
धिमध्ये सट्टिकसर्वेषां दातासम्भवे क्रमेण दाने स-
लेख्यप्रयोगे लेख्यपृष्ठे लिखित्वैव दानप्रकारमाह याज्ञः ।
“लेख्यस्य पृष्ठेऽभिलिखेद्दत्त्वाटत्त्वर्णिको धनम् । धनी
वोपगतं दद्यात् स्वहस्तपरिचिह्नितम्” उपगतगन्दे १२०१४८
व्याख्यातम् । विष्णुः “अधमस्यदाने लेख्यासन्निधाने चो-
त्तमस्यः स्तलिखितं दद्यात्” (रसिंद) प्रवेशपत्रादाने विशेष
माह नारदः । “गृहीत्वोपगतं दद्याद्विषयायोदयं
धनी । अददद्याच्चमानस्य शेषहानिमवाप्नुयात्” “उदयं
प्राप्तम् । सर्वस्य दाने तु ऋणलेख्यच्छेदनमाह “दत्त्वस्य”
पाठयेत् लेख्यं शुभं वान्त्यक्तुं कारयेत् । साक्षिमञ्च भवे-
द्वयहा तद्दातव्यं ससाक्षिकम्” वा० ।
तत्वायक्तौ विशेषमाह कात्या० “धनदानासहं बुद्ध्या
स्वाधीनं कर्म कारयेत् । अयक्तौ बन्धनागारे प्रवेश्यो
ब्राह्मणादते” । अशुभकर्मकारणं बन्धनागारप्रवेशनञ्च
राजावेदनपूर्वकमेव कार्यमन्यथा दण्डमाह कात्या० । “यदि
ह्यादावनादिदमशुभं कर्म कारयेत् । प्राप्नुयात् साहसं
पूर्वमृणान्मन्येत चरिषि कः” अनादिदम् राज्ञाऽनिवेदितम् ।
ऋणदाहपुत्रं विशेषयति कात्या० “ऋणं तु दापयेत्
पुत्रम् यदि स्याद्विरूपद्रवः । द्विविधाहं धुर्यश्च नान्यथा
दापयेत् पुत्रम् । व्यसनाभिप्लुते पुत्रे बाले वा यत्
प्रदृश्यते । इत्यहं ददापयेत्तु तत्स्याभावे पुरन्ध्रे हत्”
कुटुम्बार्थं कृतस्य विशेषमाह दृष्टः “पितृव्यभ्रातृ-
पुत्रस्त्रीदासशिष्यानुजीविभिः । यत् गृहीतं कुटुम्बार्थं तद्
गृही दातमर्हति” । नारदः “शिष्यान्नेवासिदासस्त्रीप्राप्य
कथं करैश्च यत् । कुटुम्बहेतोर्वत् क्षिप्रं दातव्यं तत् कुटु-
म्बिनी” शिष्यः वेदशिष्यः अन्नेवासी शिष्यशिष्यः ।

“कुटुम्बार्थमृणं दर्शयति” कात्या० “कुटुम्बार्थ-
मशक्ते तु गृहीतं व्याधिते तथा । उपप्लवनिमित्तं
च विद्यादापत्कृतन्तु तत् । कन्यावैवाहिते चैव प्रेत-
कार्येषु यत् कृतम् । एतत् सर्वं प्रदातव्यं कुटुम्बेन कृतं
प्रभोः” । पुत्रकृते विशेषमाह नारदः “पितुरेव नियो-
गाद्वा कुटुम्बभरणाय वा । कृतं वा यदृणं कच्छे दद्यात्
पुत्रस्य तत्पिता” । स्त्रियाः पतिकृतस्य दाने विशेषमाह
कात्या० “मर्त्तुकामेन वा भर्त्रा उक्ता देयमृणं त्वया ।
प्रतिप्रज्ञा च सा दाप्या धनं यद्यान्वितं स्त्रियास्मृ” । नारदः
“दद्यादपुत्रा विधवा नियुक्ता या सुमूर्षुणा । या वा तद्वि-
कथमादद्यात् यतोरिकथमृणं ततः” । मातुर्निर्धनत्वे-
ऽपि तत्कृतस्य पुत्रेण देयमाह नारदः “पुत्रिणी तु
ससत्सृज्य पुत्रं स्त्री यान्यमानयेत् । तस्या ऋणं हरेत् सर्वं
निःस्त्रया पुत्रएव तु” । बधनत्वे तादृशोदयं दद्यात् यथा-
ह कात्या० “बाहपुत्राधिकार्था स्यात् भर्त्रारं वान्यमा-
न्विता । आश्रितस्तमृणं दद्यात् बालपुत्राविधिः कृतः” ।
अविभक्तस्य विशेषमाह विष्णुः अविभक्तैः कृतमृणं यत्किञ्चित्
स दद्यात्” । नारदः “पितृव्येणाविभक्तेन भ्रात्रा वा
यदृणं कृतम् । माता वा यत् कुटुम्बार्थं दद्यात् सर्वं
कृतमृणः” अविभक्तकाले कुटुम्बार्थं कृतमृणं विभक्तैः पि-
देयमाह मनुः । “गृहीता यदि नष्टः स्यात् कुटुम्बार्थं
कृतोव्ययः । दातव्यं वान्यवैवात् स्यात् प्रविभक्तैरपि स्वतः” ।
कांभक्तस्य माह कात्या० । “लिखितं सुक्तं वापि देयं
यत्तु प्रतिश्रुतम् । परंपूर्वस्त्रियं तत्तु विद्यात् कामकृतं
नृणाम्” सुक्तं लेखरहितम् । अनेकधनसमाये
विशेषमाह कात्या० । “नानस्य समवाये तु यद्यत् पूर्वकृतं
भवेत् । तत्तदेवापतो देयं राज्ञः स्याच्छ्रोत्रियात् परम् ।
एकाहं लिखितं यत् तत्र कुर्यादृणं समम् । ग्रहणं
रक्षणं लाभमन्यथा तु यथाक्रमम्” । भिक्षुदिवसे कृतं
श्रोत्रियपूर्वकं देयम् । एकदिनकृतनमस्य समवाये युग-
पदेयम् भनात्यल्पबहुत्वयोस्तु तदनुसारेण भागं परिकल्प्य
देयमित्यर्थः । अत्र विशेषमाह कात्या “यस्य इत्येव
यत्पण्यं साधितं यो विभायेत् । तद्द्वयमृणिकेनैव
दातव्यं तस्य नान्यथा” यदुत्तमस्यार्त्त इत्थं गृहीत्वा
वाणिज्यादिकं करोति तस्मात् लब्धधनं तस्मै एव
देयं तत्पुत्रत्वे नान्यस्मै इत्यर्थः । पैतामहपितृव्य-
योरप्ये देयतामाह दृष्टः “पितरं पूर्वमृणं देवं
पश्चादात्मीयमेव च । तयोः पैतामहं पूर्वं देयमेवमृणं